

[1979 நவம்பர் 9]

பிரிவு 12.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி ;

“பிரிவு 12 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்”.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir I move that.

‘Delete clause 12 wholly and substitute the following :

“Notwithstanding anything contained in the foregoing clauses, Prize Schemes launched on any date before the 10th day of October 1979, and are specifically declared to be closed on the Prescribed dates not later than three months from the date of the enactment of this Act will stand exempted from the purview of this Act”.

திருத்தம் முறையே வழிமொழியப் பெற்றது.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 12 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 13, 14, 15 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்றது நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Sir, I move—

‘That the Tamil Nadu Prize Schemes (Prohibition), Bill 1979, (L.A. Bill No. 65 of 1979) be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) ஊராட்சிகள் (தனி அதிகாரிகளை நியமித்தல்) சட்ட முன்வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் மு. அம்பிகாபதி, துரை முருகன், க. சுப்பு, நா. சுந்தரராஜ், ஆர். கிருஷ்ணன், சோ. அழகர்சாமி, செ. சிவசாமி, ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, வ. துலக்கானம் ஆகியோர், “ஆளுநர் அவர்களால் 12—9—1979 ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப்பெற்ற, தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (தனி அதிகாரிகளை நியமித்தல்) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 13/1979)” திராகரிக்கும் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களில், யாராவது ஒருவர் அத் தீர்மானத்தை முன்மொழியலாம்.

1979 நவம்பர் 9]

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ஆளுநர் அவர்களால் 12—9—1979 ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப் பெற்ற, தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (தனி அதிகாரிகளை நியமித்தல்) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 13/1979) இப்போவை நிராகரிக்கிறது.”

தீர்மானம் வழிமொழியப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் : “தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (தனி அனு வலர்களை நியமித்தல்) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 59/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்”. என்று மொழிகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : இந்த அவசரச் சட்டம் நம்முடைய ஜனநாயக நடை முறைக்கே வெடி வைக்க கூடிய சட்டம் என்ற அடிப்படையில் இதை நான் கடுமையாக எதிர்த்து ஒருசில வார்த்தைகளைக் கூற முன் வருகிறேன்.

எந்த ஒரு ஊராட்சியைக் கலைப்பதாக இருந்தாலும் ஏற்கனவே இருக்கிற சட்டப்படி, ஏதாவது முறைகேடுகள் நடைபெற்று இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதன் அடிப்படையில் இது கலைக்கப்படலாமென்றிருக்கிறது. ஆனால், இது எல்லா ஊராட்சிகளையும் கலைக்கின்ற ஒரு சட்டமாக பிறப் பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே சொல்லப்பட்ட காரணம் பெரும்பாலும் ஜாதி அடிப்படையிலே ஊரினுள் சண்டை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இந்த அவசரச் சட்டத்திற்குப் பிறகு ஜாதி இல்லாமல் போய் விடுமோ என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்த சண்டை குறைந்து விடுவதற்கு காரணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்களோ இல்லையோ அதுவும் எனக்குத் தெரியவில்லை.

ஆனால் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர், அகில இந்திய அளவிலே திரு. அசோக் மேத்தா அவர்கள் தலைமையில் பஞ்சாயத்துக்கள் சீரமைப்புக் காக அமைக்கப்பட்ட குழுவில், முதலமைச்சர்கள் 3 பேர் தான், பஞ்சாப், பிகார், தமிழ்நாட்டின் சார்பிலே முதலமைச்சர் சென்ற பெருமை அவருக்கு இருக்கிறது. அந்தக் குழுவில் போடப்பட்ட தீர்மானத்தை நிறைவேற்றாத

* 1979, அக்டோபர், 30-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 நவம்பர் 9]

பெருமையும் அவருக்கு இருக்கிறது. அவரே கையெழுத்துப் போட்டு, அவரே கொடுத்திருக்கிற சிபாரிசுகளை நிறைவேற்றமுடியாமல் இருக்கக் கூடிய ஒரு மிகப் பெரிய முதலமைச்சர், ஒரு முன் உதாரணமாக இருக்கக் கூடிய முதலமைச்சர் நம்முடைய முதலமைச்சராகத்தான் இருக்க முடியும் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. அரசியல் சட்டத்திலே, ஆர்டிக்கிள் 40-ல் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள் :

“The State shall take steps to organise village panchayats and endow them with such powers and authority as may be necessary to enable them to function as units of self-Government.”

என்று டிராக்டிவ் பிரிஸ்கிபிஸ்ஸ் ஆப் ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் இந்த சர்க்கார் அதையும் கேட்கவில்லை. அரசியல் சட்டத்தை மீறக்கூடிய நிலையிலே ஒரு சர்க்கார் என்று சொன்னால் அந்தப் பெருமை இந்த சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. அதை நாம் மறுக்க முடியாது. நாம் அதை மறுக்கக் கூடாது. லோகல் செவ்ப் கவர்ன்மெண்டுக்கு அதிகாரம் அதிகமாகக் கொடுத்து அவற்றையெல்லாம் அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அவற்றையெல்லாம் கணக்க வேண்டுமென்று இவர்கள் சொல்கிறார்கள். அடிப்படையே மாறுகிறது. திரு. மொரார்ஜி தேசாய் சொன்னார். ஊராட்சி களுக்கு, ஒன்றியங்களுக்கு, நகராட்சிகளுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வில்லை. Irony of fate என்று கூட சொல்லவில்லை. Irony of man என்று சொன்னார். அவர் சொன்னது நம்முடைய முதலமைச்சரைத்தான் என்று நான் கருதுகிறேன். அன்றைக்கு சொன்னார். இன்றைக்கு அவர் மாற்றி சொல்லமுடியாது. ஆனாலும் கூட அவர் வற்புறுத்த இருப்பார்.

ஊராட்சிகள் பூராவையும் கலைத்ததற்கு சரியான காரணம் சொல்லப்பட வில்லை. ஆகவே இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில் அசோக் மேத்தா கமிட்டியில் இவர் ஒப்புக்கொண்டு வந்திருப்பது

“The State Government should not supersede these institutions on partisan grounds. If supersession becomes necessary, the body disbanded should be replaced within six months.”

ஆனால் இவர்கள் எதைக் கலைத்தாலும் இதுவரை தேர்தல் நடத்தவில்லை. ஆறு மாதத்திலிருந்து 1 வருடம், 1-ல் இருந்து 1½ வருடம், 1½-ல் இருந்து இரண்டு வருடம் என்று தேர்தலை தள்ளிவைத்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். 6 மாதத்திற்குள் தேர்தலை வைக்க வேண்டுமென்று அசோக் மேத்தா கமிட்டியில் தீர்மானம் போட்டு, ஒப்புக்கொண்டு வந்த முதலமைச்சர்,

1979 நவம்பர் 9]

[திரு. க. சுப்பு]

நம்முடைய மாநிலத்திலே அதை ஏன் செயல்படுத்த வில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கண் வலியையும் பொருட்படுத்தாது சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை]

Secondly, the State Government should not postpone elections as had happened.

இது ஏற்கனவே அவர்களும் சொன்னதுதான். ஏற்கனவே நடைபெற்று இருப்பது போல இப்படி எல்லாம் நடைபெறக்கூடாது. சீப் எலக்ஷன் ஆபீசரைக் கலந்து கொண்டு, அவரிடம் தேர்தல் நடத்துகிறோம் என்று ஒப்புக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அதற்கெல்லாம் புறம்பாக இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய எல்லா ஊராட்சிகளையும் கலைத்து இருப்பது ரொம்ப துரதிர்ஷ்டம். ஆனால் எங்களுடைய துரதிர்ஷ்டம் என்னவென்றால் என்னைப் போன்றவர்கள், ஏதோ ஏதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் இருந்தால் ரோட்டிலே லைட் இல்லை, ரோடு சரியாக இல்லை, தண்ணீர் இல்லை என்று கேட்கலாம்.

நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்கள் வில்லி வாக்கம் போய் பேசும்போது அங்கே அ.தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்தார்கள். இங்கே ரோடு இல்லை, லைட் இல்லை; தண்ணீர் இல்லை; சாக்கடைத் தண்ணீர் தேங்கி இருக்கிறது என்று விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்கள், விண்ணப்பம் கொண்டுபோனவர் மேல் பாய்ந்து அவர் சொல்கிறார், இந்தத் தொகுதியிலே ஓட்டுப் போட்ட எம்.எல்.ஏ., வைப் போய் கேள். என்னிடத்திலே ஏன் கேட்கிறாய்? இத்தனைக்கும் அவர் எனக்கு ஓட்டுப் போடவில்லை. கேட்டவர் அ.தி.மு.க. காரர்தான்; ஆனால் அவரையே இவர் சாடுகிறார். அதற்கு காரணம் இவர் ஓட்டு வாங்கி வரவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. இராகவானந்தம் அவர்களைப் பற்றி ஒரு குற்றச்சாட்டு என்ற முறையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் இங்கே வைத்தார்கள். ஏதோ கோரிக்கை மனு கொடுக்கப் போனவர்களிடம் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட உங்களது சட்டமன்ற உறுப்பினரைப் பாருங்கள் என்று விரட்டி அடித்தது போல அவர் பேசியது உண்மையா, அப்படி அவர் சொன்னாரா, அப்படி அவர் சொல்லாமல் உண்மைக்கு மாறான தகவலை இந்தச் சபைக்கு தருவது முறைதானா? இப்படியே பேசிப்பழக்கப்பட்ட திரு. சுப்பு அவர்களுக்கு இது சாதாரணம் இல்லை என்று தெரியுமா? இது, எவ்வளவு பெரிய குற்றச்

(திரு. கி. மனோகான்)

[1979 நவம்பர் 9]

சாட்டை ஒரு பொறுப்புள்ள அமைச்சர் மேல் சுமத்துகிறார் என்று தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் விளையாட்டாகப் பேசுவதாக நினைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார்கள். விளைவு நன்றாக இருக்காது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் இருக்கிறார். அவர் கொஞ்சம் புத்தி சொல்ல வேண்டும்.

(முற்பகல் 10-40)

திரு. க. சுப்பு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பொறுப்போடுதான் பேசுகிறேன். பொறுப்புள்ள ஒரு அமைச்சரைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். அவர் வந்து மறுப்பதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அவர் இங்கே இருப்பதும் இல்லை, மறுப்பதும் இல்லை. நீங்கள் தான் இங்கே மறுத்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். நான் நேரில் என்னிடத்தில் சொன்னதாகச் சொல்லவில்லை. ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் சொன்னார்கள். யாருக்குத் தெரியாமல் ஒரு ரூபிற்குள் சொன்னால் பரவாயில்லை. ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசும்போது, சொல்லியிருக்கிறார். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் விண்ணப்பம் கொடுத்தால் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டியது தானே. அவர்களிடத்தில் போய் நீ ஒட்டுப்போட்டவனைக் கேள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இப்படி அமைச்சர் சொல்லலாமா? சட்டமன்ற உறுப்பினர் சொன்னால் அந்தப் பகுதியில் தண்ணீர் இல்லை, அனுப்பு என்று சொன்னால் போதுமா, ரோடு போடு என்று உத்தரவு போட்டால் போடுவார்களா, சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு அந்த அதிகாரம் இருக்கிறதா?

இதிலே என்ன வேடிக்கை என்றால், கார்ப்பரேஷனில் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். புகார் இருந்தால் எங்களுக்குச் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் தொலைபேசியில் புகார் சொன்னேன். அதை எழுதிக் கொண்டார்கள். ஆனால் அதை கவனிக்கவில்லை. மறுபடியும் போன் செய்து ஏன் கவனிக்கவில்லை என்று கேட்டபோது, இப்போது சொன்னதை நாங்கள் எழுதிக்கொள்கிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

புகாருக்கு புகார் எப்படி இருக்கிறது பாருங்கள். ஆகவே, இது ஒரு புகார் சர்க்காராக இருக்கிறதே தவிர நல்ல ஆட்சியே நடத்தவேண்டும் என்கிற முறையில் அதை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கருதுகிறேன்.

நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயே கேட்டேன். நீங்கள் இப்படிச் சொல்லலாமா என்று. அவர்கள் நான் அப்படி நினைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர் நினைக்காமல் இருக்கக்கூடியவர் தான், நினைக்க

1979 நவம்பர் 9]

[திரு. க. சுப்பு]

காததை எல்லாம் செய்து முடிக்கக்கூடியவர் தான். ஆனால் என்னைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, அதுவும் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எந்த மாதிரி நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதே போல் இந்த நேரத்தில் எதிர்க்கட்சி என்று வந்து விட்டால், எந்த அளவிற்குப் பழி வாங்கப்படுகிறோம் என்பதற்கு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் பஞ்சாயத்து யூனியன் இல்லாமல் செய்து விட்டார்கள். நான் இருக்கும் வில்லிவாக்கம் பகுதிக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் கிடையாது. வில்லிவாக்கம் பஞ்சாயத்து யூனியனில் உள்ள எல்லா ஊர்களையும் டவுன்ஷிப்பாக ஆக்கிவிட்டார்கள். திருவேற்காடு ஒரு டவுன்ஷிப். அதிலே சேர்ப்பது, அயன்பாக்கம், ஐயப்பாக்கம், கோலடி என்று இந்த ஊர்களையெல்லாம் ஒன்றாக சேர்த்து ஒரு தனி டவுன்ஷிப்பாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். ஊராட்சித் தலைவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன்கள் ஆகியோர் காங்கிரஸ் அல்லது தி.மு.க. வில் எங்கெங்கே இருந்தார்களோ அவர்களையெல்லாம் விட்டு விட்டு புதிதாக டவுன்ஷிப் என்று மாற்றியிருப்பதற்கு யாரை உடனே பிரசிடென்டாகப் போடுகிறார்கள் என்றால், இதுவரையில் அனுபவம் இல்லாத யாரோ ஒருவரைப் போடுகிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினரைக் கூட அதில் உறுப்பினராக நியமிக்கவில்லை. திருவேற்காடு டவுன்ஷிப்பில் அந்த நிலை. அம்பத்தூரிலும் என்னைச் சேர்க்கவில்லை. பிறகு சொல்லி, சேர்த்தார்கள். என்னைச் சேர்க்கவில்லை என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரையோ, ஒரு எம்.பி.யாக இருந்தவரையோ அதில் போடவில்லை என்று குறிப்பிடுவதற்காகச் சொன்னேன்.

இப்போது கூட பாடியில் ஒவ்வொரு பகுதியாக செல்கிறபோது தாய்மார்கள் தகராறுக்கு வந்து விடுகிறார்கள். எங்கள் பகுதிக்கு தண்ணீர் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதேபோல், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஒட்டுப்போட்ட திருமங்கலம் பகுதிக்குக்கூட குடிநீர் கொடுக்கப் படவில்லை. அங்கே கொடியேற்றுவதற்குச் சென்றால் தாய்மார்கள் என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு விட்டார்கள். இதற்கு எல்லாம் யாரைப்போய் கேட்பது என்று புரியவில்லை. திருமங்கலம் பஞ்சாயத்தில் இருக்கிற ஊழியர்களைக் கூட கார்ப்பரேஷன் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. மற்ற பகுதியில் இருக்கிற ஊழியர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 நவம்பர் 9]

தில்லையாடிவள்ளியம்மை பகுதியில் அதிகமாக கொசு, சாக்கடை எல்லாம் தேங்கிக்கிடக்கிறது. கொசுவைப்போக்க எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் கிடையாது. தண்ணீர் கிடையாது. எல்லோரும் முறையிடுகிறார்கள். ஏற்கனவே நான் சட்டமன்றத்தில் கோயம்பேடு பகுதியில் குடிநீர் சாக்கடையில் கலக்கிறது என்று, அப்போது முதலமைச்சர் அவர்களோடு மோதல் ஏற்பட்டது. அப்படி மோசமான நிலைமை என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

செட்லில்சையும் டவுன்ஷிப்பாக்க திட்டம் போட்டு இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே, அம்பத்தூர், திருவேற்காடு டவுன்ஷிப் இருக்கிறது. நியமன உறுப்பினராக யாரை வேண்டுமானாலும் போடலாம் என்று இருந்தாலும், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களோ, தி.மு.க. வைச் சார்ந்தவர்களையோ போடுவது இல்லை. அப்படிப்பட்ட முறையை இந்தச் சர்க்கார் பின்பற்றுகிறது. அப்படியிருக்கிறபாது டவுன்ஷிப் என்று வைத்தால் அதற்கு எலெக்ஷன் கிடையாது. அவர்கள் இஷ்டப்படி அதிகாரிகள் இஷ்டப்படி அங்கே காரியங்கள் செய்யலாம். இப்படி ஒரு சட்டமன்ற தொகுதியில் உள்ள அத்தனை பஞ்சாயத்துக்களையும் டவுன்ஷிப்பாக மாற்றுவது சரியல்ல. மீதமுள்ள பஞ்சாயத்துக்களையும் மாதவரம் பகுதிக்கு எடுத்துச் சென்று சேர்த்து விடப்போவதாக அறிகிறேன்.

இன்னொரு கருத்தையும் இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். வில்லி வாக்கத்தில் பேருந்து நிலையம் திறக்கிறார்கள். அந்த இடம் வில்லிவாக்கம் பஞ்சாயத்து நிலம். உலக வங்கி உதவி பெற்று அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. யாரும் நிதிதரட்டிச் செய்யவில்லை. அப்படி நடக்கும் ஒரு விழாவிற்கு தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் அழைக்கப்படவில்லை. ஆனால், சட்டமன்ற உறுப்பினர் சிகாமணி கலந்து கொள்கிறார், அமைச்சர் பொன்னையன் திறந்து வைக்கிறார் என்று இன்விடேஷன் போடுகிறார்கள். போஸ்டர் ஒட்டுகிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர் சிகாமணி என்றால் அந்தத்தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்றுதான் கருதவேண்டும். திருவொற்றியூர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்று போட்டு இருந்தால் ஆட்சேபணை இல்லை. இப்படிச் செய்வது என்ன நியாயம்? கட்சி போடும் கூட்டங்களாக இருந்தால் பரவாயில்லை, உலக வங்கி வழங்குகிற பணத்தில் செய்யப்படுகிற விழாவிற்கு இப்படிச் செய்வது நியாயமா, சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். ராகவானந்தம் என்னடா வென்றால் விதண்டவாதம் பேசுகிறார்கள்? பொன்னையன் இந்த மாதிரி புறம்பான முறையில் செய்கிறார். இந்த மாதிரி நிலைமை இருக்குமானால், எப்படி நாங்கள் இயங்க முடியும் என்ற கேள்வியை நான் சொல்கிற நேரத்தில், வில்லிவாக்கம் ஊராட்சி

1979 நவம்பர் 9]

[திரு. க. சுப்பு]

ஒன்றியத்தில் இருக்கும் எல்லாக் கிராமங்களையும் மாதவரத்தில் இணைக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிச் செய்வதால் உங்களுக்கு நன்மை இருந்தால் செய்யுங்கள். இதனால் எனக்கு ஒன்றும் நஷ்டம் இல்லை. நாங்கள் போனால் செய்ய முடியுமா? எங்களை என்ன கேட்கிறார்கள்? கோலடியில் லைட் இல்லை; குடிதண்ணீர் இல்லை. அதை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். சீரான தெருவில் ரோடு இல்லை. அதேமாதிரி பாடியில் போனால் ரோடு இல்லை. இப்படி ஏராளமாக இருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் இங்கே படித்துக்கொண்டிருக்க நேரம் இல்லை.

திருவள்ளூர் மன்றத்திலிருந்து ஒரு பெட்டிஷன் கொடுத்தார்கள். அதைப்போல அம்பத்தூரிலுள்ள ராஜா தெருவிலிருந்து ஒரு பெட்டிஷன் கொடுத்தார்கள். அங்கே பரந்து, சாக்கடை தண்ணீர் தேங்கிக் கிடக்கிறது. எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபிசர் வருகிறார், எஞ்சினியர் வருகிறார், எல்லோரும் வந்து பார்க்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே இருக்கிற நியமன உறுப்பினர் சொல்கிறார் இந்தத் தெருவில் வந்து பார்க்க வேண்டுமானால் இந்தத் தெருவிலே இருப்பவர்கள் சைக்கிள் வாங்கித் தாவேண்டுமென்று சொல்கிறார். சாக்கடை சரியாக இல்லை என்று சொன்னால் சைக்கிள் வாங்கக் கேட்கிறார். சைக்கிள் வாங்கிக்கொடுக்கிற நேரமா இது? சாக்கடை சரியில்லை என்று சொன்னால் சைக்கிள் கேட்டால் என்ன அர்த்தம்? அவர் என்ன, சாக்கடையில் சைக்கிள் விடப்போகிறாரா? சாக்கடையை அகற்ற சைக்கிள் எதற்கு? இப்படிப்பட்ட பொறுப்பற்றவர் கூட நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பல புகார் இருக்கிறது. நானும் புகார் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதுவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் கிடையாது.

அதைப்போல தாழங்குப்பம் கிராமம் இருக்கிறது. அவர்கள் என்னிடத்திலே பெட்டிஷன் எழுதிக் கொடுத்தார்கள். வரி செலுத்துவோர் பூராவும் அம்பேத்கார் மன்றத்தின் மூலமாக எழுதிக்கொடுத்தார்கள். அங்கே ரோடு இல்லை; தண்ணீர் இல்லை; சாக்கடை தேங்கிக்கிடக்கிறது. அதனால் கொசு வளருகிறது. அதற்கும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் கிடையாது.

அதைப்போல இன்னொரு இடத்திலே சொன்னார்கள்; என்னையும் சேர்த்துதான் சொன்னார்கள். சாலை போட்டு 12 வருஷம் ஆகிறது. தி.மு.க. ஆட்சியிலிருந்து இதுவரையில் எங்களை யாரும் கவனிப்பதில்லை; எங்கள் பகுதியை நீங்கள் கவனிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 நவம்பர் 9]

இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் ஏராளமாகத் தேங்கிக் கிடக்கும்போது நாங்கள் எதையாவது செய்யக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறோமா என்றால் இல்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினராகிய நான் கார்ப்பரேஷனுக்கு போன் பண்ணினால் குடிநீர்-வடிகால் வாரியத்தை கேளுங்கள் என்கிறார்கள். 'வாட்டர் அண்டு ஸ்வரேஜ் போர்டு', அங்கே யார் இருக்கிறார்? அவர் தான் நம்முடைய இராகவானந்தம். வாட்டர் அண்டு ஸ்வரேஜ் போர்டு—இப்படி வார்த்தையிலேதான் விளையாடுகிறாரே தவிர விஷயத்திலே கானோம். அதிகாரிகள் பரவலாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். யாரிடத்திலே போவது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை. இவ்வளவு மோசமான நிலைமையில் நடக்கும்போது இந்த ஊராட்சிகள் பூராவையும் கலைத்துவிட்டது சரிதானா? அது நியாயம் தானா? கலைக்கப்பட்டது தேவைதானா? கலைத்ததற்கு சில இடங்களில் காரணம் காட்டியிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். என்ன காரணம் காட்டியிருக்கிறார்கள்? ஒரு காரணமும் இல்லாமல் எல்லா ஊராட்சிகளையும் கலைத்தது 'ஆம்னி பஸ்'. இதெல்லாம் தவறு.

இன்னொரு பிரச்சினை. ஏற்கெனவே அசோக்மேத்தா கமிட்டியினுடைய சிபாரிசை நிறைவேற்ற முழு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்த கமிட்டியையே 'டீ சைபேர்' பண்ணப்பார்க்கிறார்கள். ஒன்றுமே இல்லாமல் செய்கின்ற முயற்சியில் நீங்கள் ஈடுபட்டிருப்பது "பூ ஆர் பீயிங் எஸ்டாபிஷ்". உண்மையிலே இப்படிப்பட்ட ஒரு முதலமைச்சர் அந்தக் கமிட்டியில் இருந்திருக்கக்கூடாது. அந்த அறிக்கையில் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்திருக்கக்கூடாது. ஊராட்சிகளை கலைக்கக்கூடாது, கலைத்தால் உடனே தேர்தல் வைப்போம் என்று எழுதி, அங்கே கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு, இங்கே வந்தவுடனே எல்லாவற்றையும் கலைப்பதற்கு அவசரம் அவசரமாக ஒரு சட்டத்தைப் போடுகிறார். இது எந்த அளவுக்கு நியாயம் என்பது அவருக்குத்தான் தெரியும். இதைவிட அசோக்மேத்தா கமிட்டியில் உங்களைவிட வேறு ஒரு முதலமைச்சர் இருந்திருக்கலாமே.

இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையில், பம்பாயில் இருக்கிற முனிசிபாலிட்டியை கலைக்க முடியாது. அங்கே இருக்கிற மாநில அரசுக்கு அதை கலைக்கும் அதிகாரம் கிடையாது. அந்த வகையிலே அதன் நடைமுறை இருக்கிறது. அதைப்போல கல்கத்தாவிலே கூட நகராட்சியைக் கலைக்க வேண்டுமானால் காரணம் காட்ட வேண்டும். காரணம் காட்டாமல் கலைக்க முடியாது. இங்கே எதற்கும் காரணம் காட்ட வேண்டியதில்லை. எதை வேண்டுமானாலும் காரணம் காட்டாமல் கலைக்கலாம்.

1979 நவம்பர் 9]

[திரு. க. சுப்பு]

அன்றைக்கு போலீஸ் திருத்தச் சட்டத்தை அப்படித்தான் கொண்டு வந்தார்கள். காரணம் இல்லாமலே உள்ளே போகலாம்; காரணம் இல்லாமலே வெளியே வரலாம். இப்படி காரணம் இல்லாமல் காரியம் ஆற்றுகின்ற பெரிய மனிதர்களை எல்லாம் இங்கேதான் பார்க்கிறோம். அந்த அளவுக்கு இங்கே நிர்வாகம் சீர்கேடு அடைந்திருக்கிறது.

இன்னொன்று. ஏற்கெனவே நான் சொன்னேன். கானாடுகாத்தான் பஞ்சாயத்தை பிரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பிரிக்கக்கூடாது என்று பஞ்சாயத்திலே தீர்மானம் போட்டார்கள். பஞ்சாயத்துக்கள் கலைக்கப்பட்டன. அப்பிறும் என்ன நடந்தது? பிரிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் போடுகிறார்கள். அதே நாளில் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே தீர்மானம் பாசாகிறது. அமைச்சர் வீரப்பனின் அவசரத்தால் செய்யப்பட்ட ஏற்பாடு இதெல்லாம். டி.டி.சி, யிலும் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. ஆர்.டி.எல்.ஏ. டிபார்ட்மென்ட்டுக்கு தீர்மானம் ஒரே நாளில் பாசாகி வருகிறது. உடனே இங்கே ஜி.ஓ. போடுகிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கிற பகுதி; ரொம்ப ஏழைகள்—வரி செலுத்தாதவர்கள், தொழிலாளர்கள் இருக்கிற பகுதி; செல்வாக்கு படைத்த செட்டியார்கள் இருக்கிற பகுதி. இப்படி மூன்று பகுதிகளைப் பிரித்து, இன்றைக்கு அந்த கானாடுகாத்தான் பஞ்சாயத்தையே கானாமல் செய்துவிட்டார்கள். இது என்ன நியாயம்? நீங்கள் செய்த காரியம் சரிதானா?

இன்றைக்கு ஊராட்சிகளை எல்லாம் கலைத்துவிட்டு ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களைப் போட்டது, அவர்களுக்கு இருக்கிற பொறுப்புகளை அவர்கள் சரிவர செய்கிறார்களோ இல்லையோ, அவர்கள் எல்லாம் உங்களுடைய கையாளாக செயல்படுகிறார்கள். “ஸ்பெசல் ஆபீசர் பார் மால் ப்ராக்டிஸ்” என்ற முறையிலே செயல்படுகிறார்கள். பொறுப்பு என்ன என்பதை உணராமல், பொறுப்பற்ற முறையிலே இன்றைக்கு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போல சேலம் நகராட்சியில் ஒரு சம்பவம். அங்கே ஒரு ஆக்ஷன் விடுகிறார்கள். ஆக்ஷன் விடுவதற்கு ஒலிபெருக்கி எல்லாம் வைத்து சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த ஒலிபெருக்கி சம்பந்தப்பட்ட சாதனங்களை வைப்பதற்கு ஏழும் கொடுக்க முடியாது என்று ஸ்பெஷல் ஆபீசர் சொல்லி விட்டார். ஸ்பெஷல் ஆபீசரைக் கேட்டால் அது என்னுடைய இஷ்டம் என்கிறார். அவர் இஷ்டப்பட்டால் செய்வார், இல்லையென்றால் செய்ய மாட்டார். அவரை யாரும் கேட்க முடியாது. ஜனநாயகத்தின் நாற்றங்கால் பஞ்சாயத்துக்கள், நகராட்சிகள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே ஊராட்சியும் கிடையாது, நகராட்சியும் கிடையாது. எல்லாம் கலைக்கப்பட்டுவிட்டன; ஜனநாயகத்தின் நாற்றங்கால் அடைக்கப்பட்டு விட்டது.

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 நவம்பர் 9]

Directive Principles of State Policy. Article 40 .

The State shall take steps to organise village panchayats and endow them with such powers and authority as may be necessary to enable them to function as units of self-Government.

நான் கடைசியாக சொல்ல விரும்புவது, ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாக இந்த அரசாங்கம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அசோக்மேத்தா கமிட்டி அறிக்கையில் ஊராட்சிகளைக் கலைக்க மாட்டோம், கலைத்தால் உடனே தேர்தல் வைப்போம் என்று எழுதி கையெழுத்துப்போட்டுவிட்டு, அதற்கு மாறாக முதலமைச்சர் சட்டம் பிறப்பித்திருக்கிறார். தனி அதிகாரிகளைப் போட்டு, பல்வேறு துறைகள் நடைபெறுகின்றன; கேட்க ஆள் இல்லை. ஊராட்சியை கலைத்து உள்ளாட்சி மந்திரி பரவாயில்லை; அவர் மக்களுடைய ஓட்டுக்களை வாங்கி வந்தவர். அதிலே மக்களுடைய ஓட்டு பெறாமல், கொல்லைப்புறம் வழியாக எல்லை கடந்துவந்த இராகவானந்தம் அவர்களும் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிர்வாக சீர்கேடுகளும் எல்லாம் இருப்பதால், இந்த சட்டத்தை வன்மையாகக் கண்டித்து, இந்த மசோதாவை திரும்பப்பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50).

திரு. கே. கந்தசாமி : (குறுக்கீடு) பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் தங்கரிடம் அனுமதி பெற்று எழுந்தவுடனே, பல பேர் ஏன் குரல் கொடுக்கிறார்கள்? அதன் அர்த்தம் என்ன? என்னை மிரட்டுவதற்காகவா? இது மிகத் தவறானப் போக்கு என்று நான் தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மிரட்டுகின்ற முறையிலே என்றால் அதையெல்லாம் வெளியிலே வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் மன்றத்திலே தக்க மரபு காக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து என்னுடைய பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டருக்கு வருகிறேன். திரு. சுப்பு அவர்கள் கொல்லைப் புறத்திலே இருந்து வந்தவர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். . .

திரு. க. சுப்பு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வேண்டாம் அவர் பேசிய தற்குப் பிறகு பதில் சொல்லுங்கள். . .

1979 நவம்பர் 9]

திரு. கே. கந்தசாமி : மேலவையில் இருந்து தேர்தெடுக்கப்படுகிற உறுப்பினர்கள் அமைச்சராக இதுவரை வந்ததே இல்லையா, அவர்களை கொல்லைப் புறத்திலே இருந்து வந்தவர்கள் என்று சொல்வது சரியா? அடுத்த பிரச்சனை, மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் பல கருத்துக்களை ஜனநாயக மாபு காக்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் வேதனையோடு சொல்லியிருக்கிறார்கள். அத்தோடு மதுரை கார்ப்பொரேஷன் திடீர் என்று கலைக்கப்பட்டதும், திடீர் என்று தேர்தல் கொண்டு வரப்பட்டதையும் கூட சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : நான் பேசியதற்குப் பிறகு பேசுங்கள். பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் எப்படி நடந்துக் கொள்ள வேண்டும்—இந்த அவையில் என்று பல முறை சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

What cannot be cured should be endured
அந்த முறையில் அவர் என்ன சொன்னாலும், I am prepared to
endure because he cannot be cured

திரு. பா. உத்திராபதி : தலைவர் அவர்களே.

திரு. க. சுப்பு : இங்கே நான் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது அங்கே யார் மைக் போட்டது? நான் விளக்கம் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். நான் தகராறு பண்ணுவதற்காக அமைச்சரைக் கேட்கவில்லை, நான் என்ன என் விட்டுக்கா கேட்கிறேன்?

I have nothing against the Hon. Minister.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. சுப்பு அவர்கள் பெரும்பாலும் முடித்துவிடுகின்ற கட்டத்திலே வந்து கொண்டிருக்கிறார். முடித்து விட்டார் என்றுகூட கருதுகிறேன், அதை நினைவூட்டத்தக்க வகையில் நான் அவரை உட்கார வேண்டும் என்று கேட்கக் கூடாது. அதைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் தான் கேட்க வேண்டும். இதனால், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரோ அல்லது மற்ற விளக்கங்களோ கேட்க வேண்டும் என்று விரும்புகிற உறுப்பினர்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் பேசி முடித்த பிறகு கேளுங்கள். அப்படிக்கேட்டால் அது முறையாக நன்றாக இருக்கும். பெரியவர் திரு. ஜெபமணி அவர்கள் தயவுசெய்து என் வேண்டுகோளை ஏற்று அமர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1979 நவம்பர் 9]

திரு. க. சுப்பு : எனக்கு உறுப்பினர் திரு. கந்தசாமி மீது மிகுந்த மதிப்பு உண்டு கொல்லைப்புறம் என்பதில் எத்தனிட அன்-பார்லிமென்டரி வார்த்தையும் வரக்கூடியதல்ல. நாம் நேரிடையாக மக்களால் தேர்த்தெடுக்கப் படுகிறோம். அவர்கள் கவுன்சிலில் இருந்து நியமன முறையில் வந்தவர்கள் என்பதையே அப்படி ஜோக்காக சொன்னேன். இது சாதாரணமாக உபயோகப்படுத்துவதுதான். அடுத்து மதுரை கார்ப்பொரேஷன் பற்றி சொன்னார்கள். அங்கே உள்ள நகர சபைத் தொழிலாளர்கள் சடுகாட்டில் குடிசைப் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களை கண்மாய்க்குப் போங்கள் என்று அங்கிருந்து விரட்டப்பட்டு நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மதுரை கார்ப்பொரேஷன் என்றால், அது இப்போதும் கலைக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றுதான். சடுகாட்டில் கூட வீடு கட்டிக் கொள்ளக் கூடாது என்று, ஆழ்வார்புரத்தில் கொசுவும், ஈயும் மெய்க்கும் கண்மாய் பக்கத்தில் போங்கள் என்று பொது மக்களை விரட்டும் கார்ப்பொரேஷன் தேவையா என்ன? அது இப்போதும் கலைக்கப்பட வேண்டிய நிலையில்தான் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. சுப்பு அவர்கள் பேசுகிறபோது, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பொதுக் கூட்டத்திலே அ.தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த ஒருவர் குடிநீர் கேட்டதற்கு பாய்ந்தார் என்று சொல்லியிருக்கிறார், அதுவும் பொதுக் கூட்டத்திலே பாய்ந்தார் என்று சொன்னார். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சரே இங்கே இருக்கிறார் அவர் பாயவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்வார். நீங்கள் தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் பேசும்போது மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் கொல்லைப்புறத்தின்வழி. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். அமைச்சர் அவர்களே அப்படியே இருக்கட்டும் என்று சொல்கிறார்கள். 'பார்லிமென்டரியா', 'அன் பார்லிமென்டரியா' என்றால்

It is not unparliamentary. இருப்பதில் சுவறு கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அடுத்து பேசவேண்டியவரை அழைக்குமாறு பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 நவம்பர் 9]

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சிகளைக் கலைத்து தனி அலுவலர்களைப் போடுவது சம்பந்தமாக எங்கள் கட்சி சார்பாக அது நிராகரிக்கப்பட ஒரு தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். இன்று ஊராட்சிகளைக் கலைத்ததன் விளைவாக அடிப்படை ஜனநாயகம் மதிக்கப்படாத ஒரு தன்மை உருவாகியிருக்கிறது. இன்றைக்கு ஊராட்சிகளைக் கலைத்ததன் விளைவாக இன்றைக்கு கிராமங்களில் குடிநீர் பிரச்சினை மிக வேகத்தில் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அதே போல் எல்லாக் கிராமங்களிலும் பெரும் பகுதி மின்சார இணைப்பு இல்லாமல் இன்று மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக, ரோடுகள், குடிதண்ணீர், மின்சாரம், ரோடுவசதி இவை மக்களுக்கு மிகவும் தேவை. இன்றைக்கு மக்களால் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டதொரு அமைப்பு இருக்கிறது என்று சொன்னால் சட்டமன்றம் ஒன்றுதான் இருக்கிறது. ஊராட்சிகளை கலைத்தாக்கி விட்டது, ஊராட்சி ஒன்றியங்களைக் கலைத் தாக்கிவிட்டது. மக்களால் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்புகள் எல்லாம் இன்றைக்கு கலைக்கப்பட்டு சட்டமன்றத்தில் நாம் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒன்றியங்களைக் கலைத்ததற்குப் பின்னால் மக்கள் குழு என்று போட்டார்கள். அந்தக் குழுக்களை எடுத்துக்கொண்டால் கோட்ட வளர்ச்சி அதிகாரிதான் பொறுப்பு. ஊராட்சிகளுக்கு ஒன்றியத்தின் ஆணையர் பொறுப்பு. அந்த ஆணையரைக் கேட்டால் கிராமங்களில் உள்ள கிராம சேவக் மூலம் முறையிடுங்கள், கிராம சேவக் வந்து என்னிடம் சொல்லட்டும், நான் பிறகு வந்து கிராமத்தைப் பார்க்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். இதைப் பற்றி கோட்ட வளர்ச்சி அதிகாரியிடம் சொன்னால், என்னிடம்தான் அதிகாரம் இருக்கிறது, என்னிடம் விவரங்களைச் சொன்னால்தான் நான் காரியத்தில் ஈடுபடமுடியும் என்று அவர் சொல்கிறார். ஆகவே, இன்று கிராமங்களில் ஏந்தப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டாலும் அவற்றைத் தீர்த்து வைக்க முடியவில்லை என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. மக்கள் குழு என்று ஏற்படுத்தினார்கள். அதில் யார் அங்கம் பெறுகிறார்கள்? ஏழு பேர்கள் அதில் இருந்தால் நான்கு பேர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் இருக்கிறார்கள். ஒன்றியத்தைக் கலைத்ததற்குப் பிறகு ஒன்றியத்தின் பெரும் தலைவரைக் கூட குழுவில் போடவில்லை. அப்படி ஒரு குறைபாடு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஊராட்சிகளைக் கலைத்து விட்டார்கள், ஒன்றியங்களையும் கலைத்து விட்டார்கள். திட்டங்களைப்பற்றி யாரிடம் போய் கேட்பது? வேலைக்கு உணவு என்ற திட்டம் இருக்கிறது. நல்ல திட்டம்தான். அதை மக்கள் வரவேற்கிறார்கள். நாங்களும் வரவேற்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தை எப்படி அமல்படுத்துவது? அமல்படுத்தும்

(திரு. பொ. உத்திராபதி)

[1979 நவம்பர் 9]

போது முறைகேடில்லாமல் மக்களுக்கு உணவு போய் சேரவேண்டும். என்னுடைய அனுபத்தை எடுத்துக்கொண்டால், திருத்துரைப்பூண்டி, முத்துப்பேட்டை கோட்டீர் யூனியன்களில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் போய் ஒன்றியத்தில் உட்கார்ந்துகொள்கிறார்கள். அவர்கள் பார்த்து, இந்த

(முற்பகல் 11-00)

நான்கு பஞ்சாயத்துக்கு அரிசி போடுங்கள் என்று சொன்னால் போடக்கூடிய குழந்தை தான் இப்போது இருக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொன்னாலும் கூட செய்கிறேன், பார்க்கலாம், என்று தட்டிக் கழிக்கின்ற நிலைமை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்போது ஊராட்சிகளை கலைத்தாகி விட்டது. இப்போது ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களை எந்த வேலைகளை செய்வதற்கும் அனுமதிப்பது இல்லை. ஏதோ குறை இருந்தது, அதனால் கலைத்து இருக்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டது. ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன, நிர்வாகம் சரியில்லை என்றும் சொல்லப்பட்டது, 13 ஆயிரம் ஊராட்சித் தலைவர்களும் ஊழல் செய்து விட்டார்கள் என்று நிச்சயமாக சொல்ல முடியாது. தவறு நடந்திருக்கலாம். அதற்காக ஒட்டுமொத்தமாக 13 ஆயிரம் ஊராட்சித் தலைவர்களும் ஊழல் செய்தார்கள் என்ற நிலையில் கலைத்தல் காரணமாக இன்றைக்கு கிராமங்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய குடிதண்ணீர், மின்சாரம், ரோடுகள் போன்றவை கிடைக்காமலும் நிர்வாகத் தடங்கலும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தடங்களைப் போக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், ஊராட்சி மன்றங்களில் இருக்கின்ற மக்கள் குழுவை மறுபரிசீலனை செய்து அதில் எல்லா கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளும் கொண்ட மக்கள் குழுவாக அமைக்கவேண்டும். சகல கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளும் இருக்கின்ற வகையில் மக்கள் குழுவை அமைத்தால் குறைகளை எடுத்துச்சொல்லி, வேலைகளை நடத்தி, மக்களுக்கு பயன் அளிக்க கூடிய காரியங்களை செய்ய முடியும். ஆகவே ஊராட்சி மன்ற தலைவர்களையும் எல்லா கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளையும் சேர்த்து ஒரு மக்கள் குழு அமைத்து, அந்தக் குழுவின் மூலமாக இப்படிப்பட்ட வேலைகளை செய்ய முன்வந்தால், ரோடு, குடிதண்ணீர், மின்சாரம் போன்றவை மக்களுக்கு பயன்யளிக்கக் கூடியவகையில் காரியங்களை செய்யமுடியும்.

கடைசியாக நான் சொல்லிக்கொள்வது, இதன் தொடர்பாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வரும் பட்ஜெட் கூட்டம் முடிந்து இரண்டு மாதங்களுக்குள் தேர்தல் நடைபெறும் என்று நேற்றையதினம் இந்த சபையில் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களும் இதைப்பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டமன்றத்தில்

1979 நவம்பர் 9]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

தொடர்ச்சியாக கொடுத்த வாக்குறுதிகளை எல்லாம் நிறைவேற்றாததால் மக்கள் சந்தேகப்படக்கூடிய அளவிற்கு, இன்றைக்கு நடப்பது மக்களின் பிரதிநிதிகள் ஆட்சியா அல்லது அதிகாரிகள் ஆட்சியா என்று மக்கள் சந்தேகப்படக்கூடிய அளவுக்கு, ஊராட்சியிலும் சரி, ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் சரி, கூட்டுறவுத் துறையிலும் சரி, எல்லாவற்றிலும் அதிகாரிகளை போடுகின்ற முறை நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பதால், இன்றைக்கு மக்களிடத்திலே சந்தேகக் கண்ணோட்டம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஆகவே இந்த சந்தேகக் கண்ணோட்டத்தை நீக்குகின்ற முறையில், அங்கங்கே மக்கள் குழுவை—எல்லாக் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளும் இருக்கின்ற மக்கள் குழுக்களை அமைத்து வாய்ப்புகளை அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (தனி அலுவலர்களை நியமித்தல்) சட்டமுன்வடிவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஊராட்களை கலைப்பதற்கான அவசரச் சட்டம் வந்தபோது நான் அதிர்ச்சியுற்றேன். காரணம் சாதாரணமாக கார்ப்பரேஷன், முனிசிபாலிட்டிகள் பேரூராட்சிகள் ஆகியவைகளை கலைத்து விட்டால் தனி அதிகாரிகளை நியமிக்க முடியும். ஆனால் நாட்டிலுள்ள அத்தனை ஊராட்சிகளையும் கலைத்துவிட்டு தனி அதிகாரி போடுவது என்பது, மிகவும் கஷ்டமான காரியம். ஏனென்றால், ஒரு யூனியனில் 50, 60, 70 பஞ்சாயத்துகள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் சேர்த்து ஒரு தனி அதிகாரி கவனிக்க முடியாது. இப்படி கலைத்துவிட மாட்டார்கள் என்று நான் ஓரிரு ஆண்டுகளாக நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். இன்று நியமிக்கப் பட்டிருக்கின்ற அதிகாரிகள் எல்லோரும் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கலைக்கப்பட்ட ஊராட்சிகளுக்கு ஒன்றியத்தில் இருக்கின்ற கமிஷனரை தனியதிகாரியாக போட்டிருக்கிறார்கள்.

என்னுடைய ஒன்றியத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 34 ஊராட்சிகள் 2 பேரூராட்சிகள் இருக்கின்றன. இந்த 36 ஊராட்சிகளையும் அந்த பி. டி. ஒ. ஒருவரால் கவனிக்க முடியவில்லை. மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் கூறியது போல் பி. டி. ஒ. அவர்கள் செய்கின்ற வேலைகளை ஈ. ஒ. பி. ஆடிட் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மேலும் ஊராட்சிகளை கவனித்துக்கொள்ள கிராம சேவகர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக ஒரு ஒன்றியத்தில் 10, 15 கிராம சேவக்குகளு்தான் இருப்பார்கள். ஒவ்வொரு கிராம சேவக்கும் நான்கைந்து பஞ்சாயத்துகளை கவனிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றது. நிச்சயமாக ஒரு கிராம

(திரு. ரெ. வி. சவுந்தரராஜன்)

[1979 தவம்பர் 9]

சேவக்கால், 4, 5 பஞ்சாயத்துகளை கவனிக்க முடியாது. ஒரு பஞ்சாயத்து தலைவர் ஒரு பஞ்சாயத்தின் வேலைகளை கவனித்துக்கொண்டிருந்தார். இப்பொழுது நான்கைந்து பஞ்சாயத்துக்களின் வேலைகளை ஒரு கிராம சேவக்பார்ப்பது என்பது நிர்வாகத்தில் முடியாத காரியம். இது கண்கூடாக தெரிகிறது. இதைப்பற்றி முன்பே அரசு ஆலோசனை செய்திருக்கவேண்டும். இப்போதுதான் கஷ்டங்களை அதிகாரிகள் உணருகிறார்கள் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஊராட்சிகளைக் கலைத்துவிட்டதாக முதல் நாள் அவசரச் சட்டம் வருகின்றது. இந்த வில்லேஜ் பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் கலைக்கப்பட்டு விட்டன என்று கூறி, உடனே சார்ஜ் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால், பேரூராட்சிகளைப் பற்றி இந்த அவசரச் சட்டத்தில் ஒரு வார்த்தைகூட கிடையாது. இந்த அவசரச் சட்டத்திலுள்ள மசோதாவை எடுத்துக்கொண்டாலும், பேரூராட்சி என்ற வார்த்தையே கிடையாது. எனவே, பேரூராட்சி கலைக்கப்பட்டதா, கலைக்கப்பட வில்லையா என்பது ஒன்றும் புரியவில்லை. ஊராட்சிக்கும், பேரூராட்சிக்கும் பல வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. பல வெவ்வேறான விதி முறைகள் இருக்கின்றன. ஊராட்சியை எடுத்துக் கொண்டால், நிர்வாக அதிகாரியாக அந்தந்த பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் இயங்கி வருகிறார்கள். ஆனால் பேரூராட்சிக்கு தனியாக நிர்வாக அதிகாரி இருக்கிறார். அதனால், இந்த பேரூராட்சியைப் பற்றி என்ன நிலை, என்ன முடிவை அரசு எடுத்திருக்கின்றது என்பது தெரிய வில்லை. நான்கூட பேரூராட்சி கலைக்கப்படவில்லை என்றுதான் முதலில் நினைத்துக் கொண்டேன். பேரூராட்சிக்கும் சார்ஜ் எடுத்துக்கொள்ளும்படி உத்தரவு வந்திருப்பதாக அதிகாரிகள் சொன்னார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

அடுத்தபடியாக, இதிலே கலைத்ததற்கு காரணங்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஜாதி வேறுபாடுகளின் காரணமாக, பெருமளவிற்கு வெறுப்பும் முறைகேடான நிர்வாகமும், நடைபெறுகிறது எனப் பொதுமக்கள் கண்டனம் தெரிவிக்கின்றனர். பஞ்சாயத்துக்கள் கலைக்கப்பட வில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நான் 25, 26 வருடங்களாக பேரூராட்சியில் தலைவராக இருந்து வருகிறேன். எந்தவிதமான தவறுகளும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எந்தெந்த பஞ்சாயத்துக்களிலே தவறுகள் நடக்கின்றதோ, அவைகளின்மேல் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம். ஆனால், நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கூறும்போது 600, 700 புகார் மனுக்கள் பொதுமக்களிடமிருந்து வந்ததாகக் கூறினார்கள். 60, 64 பஞ்சாயத்துக்களின்மீது நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாகவும் கூறினார்கள். சில பஞ்சாயத்துக்கள் தவறு செய்திருக்கலாம்;

1979 நவம்பர் 9] (திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்)

அந்த பஞ்சாயத்துக்களின்மேல் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம். ஆனால் எல்லா பஞ்சாயத்துக்களையும் ஒட்டு மொத்தமாக கலைத்திருக்கக்கூடாது என்பதை தான் தான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அரசியல் நோக்கத்தோடுதான் இதைச் செய்திருப்பதாக தான் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனது ஒன்றியத்தைப் பொறுத்தவரையில் 36 பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. அதிலே ஒரு பஞ்சாயத்திலே கூட அண்ணா தி.மு.க. வைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் கிடையாது. அதேமாதிரி, இந்த 12,300 பஞ்சாயத்துக்களை எடுத்துக்கொண்டால், பேரூராட்சிகளை எடுத்துக் கொண்டால், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மிகவும் குறைவாகத்தான் அங்கே தலைவர்களாக இருப்பார்கள். அதனால், இது கட்சி நோக்கத்தோடுதான் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனவே, இந்த சட்டத்தை புனர் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். பழனிவேல்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஊராட்சிகள் கலைப்பு சம்பந்தமாக மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த ஒன்பது ஆண்டு காலத்தில், முன்பு நடந்துவந்த ஊராட்சிகளில் தேர்தல்கள் நடப்பதை கடந்த அரசாங்கம் தள்ளிப்போட்டுக் கொண்டே வந்தது. இந்த அரசும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இன்றைக்கு கலைத்திருக்கிறது. கலைத் திருக்க வேண்டியதில்லை. ஏனென்று சொன்னால், நாடாளுமன்றத் தேர்தல் இன்னும் இரண்டு மாதங்களில் நடக்க இருக்கிறது. அது நடந்து முடிந்தவுடன் இதற்கான தேர்தல்கள் நடக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதைக் கலைத்திருக்கத் தேவையில்லை.

ஆனாலும், இப்போது ஆங்காங்கே இந்த ஊராட்சிகள் அத்தனைக்கும் குழு அமைப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த குழுக்கள் அமைப்பதிலே அரசியல் நோக்கம் இல்லாமல், அனைத்துக் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லது பொதுமக்கள் ஆகியோர்களை இந்தக் குழுக்களிலே போட்டு, இந்த ஊராட்சிகள் ஓரளவிற்கு ஒழுங்காக நடத்துவதற்கு, அங்கே இருக்கக் கூடிய தனி அதிகாரிகளுக்கு அவர்கள் ஆலோசனை கூறவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும், மன்றங்களிலும் ஆங்காங்கே இருக்கக்கூடிய தனி அதிகாரிகளுக்கு எந்தவிதமான வாகன வசதிகளும் கிடையாது. அவர்களின்கீழ் இருக்கக்கூடிய 50, 60

(திரு. என். பழனிவேல்)

[1979 நவம்பர் 9]

பஞ்சாயத்துக்களுக்குச் சென்று வருவது என்பது மிகவும் சிரமமான காரியம். ஆகவே, அவர்களுக்கு தேர்தல் நடக்கும்வரை வாகன வசதி செய்து கொடுக்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், நம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சில அறிவிப்பு களை இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர் அறிவித்தார்கள்.

(முற்பகல் 11-10)

அரசினர்களுக்குத் தனித் தொகுதிகள் 18 சதவீதம் ஒதுக்கித் தரப்படும் என்று வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். பெண்களுக்கு 20 சதவீதம் தொகுதிகள் ஒதுக்கித் தரப்படும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதையும் நாங்கள் வரவேற்கிறோம். 18 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு வாக்குரிமை அளிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதையும் நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இந்த பில் இந்த சபைக்கு வருவதற்கு முன்னால் இந்த பில்லை எதிர்த்த போதும், இந்த அறிவிப்புகளை முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகத் தெளிவான முறையில் நல்ல தோக்கத்தோடு அறிவித்திருக்கும் காரணத்தால் இந்த பில்லை மார்ச்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் வரவேற்று, சீக்கிரத்தில் இந்தத் தேர்தல்களை நடத்தி முடிக்க வேண்டும். மீண்டும் ஒத்தி வைக்கக்கூடாது என்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஒட்டுமொத்தமாக ஊராட்சி மன்றங்களைக் கலைத்ததை ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுள்ள எவரும் ஏற்றுக் கொள்ள இயலாது. இருந்தாலும் இங்கே இந்த ஊராட்சிகளைக் கலைப்பதற்கான சில காரியங்களைக் கூறியிருக்கிறபோது, இனிமேலாவது ஊராட்சி மன்றங்களின் தேர்தலை அதிகக் காலதாமதம் இல்லாமல் உடனடியாக இந்த அரசு நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஊராட்சிகள் என்று சொன்னால் ஜனநாயகத்தின் முதுகெலும்பு என்பதை மக்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். ஊராட்சி மன்றங்கள் இல்லையென்று சொன்னால் எந்த அளவுக்கு பொதுமக்களுடைய பிரச்சினைகள் தீருவதற்கு வழி இல்லாமல் தவிக்கிறார்கள் என்பதை நாம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம். இப்போது எஞ்சியிருக்கின்ற ஒன்று சட்டமன்றமே தவிர மற்ற எல்லா அமைப்புகளையும் கலைத்து விட்டோம். கலைக்கப்பட்ட சூழ்நிலையில் பொதுமக்கள் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நண்பர்கள் பலரும் எடுத்துக் கூறினார்கள்.

1979 நவம்பர் 9]

(திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்)

தெரு விளக்குகள் எரியவில்லை, ரோடுகள் ஒழுங்காகப் பராமரிக்கப்படவில்லை என்று எவ்வளவோ பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. இந்தப் பிரச்சினைகள் உடனுக்குடன் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால் பஞ்சாயத்து மன்றங்கள் இருக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களிடம் மக்கள் அவர்களுடைய குறைகளைச் சொன்னால் அந்தப் பிரச்சினைகளை அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லி நிவர்த்திக்க வழிவகையாக இருக்கும். ஆனால் இப்போது பஞ்சாயத்துக்களைக் கலைத்திருப்பதால் இவ்வளவு சிக்கல்களும் இருக்கின்றன என்பதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஜனதா கட்சி தேர்தல் அறிக்கையில் வாக்காளர் வயது வரம்பை 18 ஆகக் குறைக்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறோம். இந்த அரசு வர இருக்கிற பஞ்சாயத்துத் தேர்தலில் 18 வயது ஆணவர்களுக்கெல்லாம் வாக்குரிமை கொடுக்க இருக்கிறது. அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

நேற்றையதினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சில அறிவிப்புகளைக் கொடுத்தார்கள். அரிசனங்களுக்கு தனிப் பஞ்சாயத்து தொகுதிகளை ஒதுக்கிற முறையும், பெண்களுக்கு தனிப் பஞ்சாயத்துத் தொகுதிகள் ஒதுக்குகிற முறையையும் இம்மாதிரியான பல அறிவிப்புகளையும் இந்த மாநில மக்களுக்கு அறிவித்திருப்பதை உண்மையிலேயே நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆகவே, இந்த அடிப்படையில் மேலும் இந்தத் தேர்தல்களை ஒத்திப் போடாமல் உடனடியாக நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சந்திரன் அவர்களும் திரு. லத்தீப் அவர்களும் அடுத்த சட்ட முன்வடிவில் பேசலாம்.

திரு. துரை முருகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா வின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த அரசு பதவியேற்றவுடன் ஜனநாயக முறையில் எந்த அமைப்புகளுக்கும் இதுவரை தேர்தல் நடத்தவில்லை. தேர்தலை நடத்துகிறோம், நடத்துகிறோம் என்று சொல்லி காலத்தைக் கடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கட்சியின் தேர்தலையே நடத்தவில்லை, நாங்கள் எங்கே நாட்டில் தேர்தலை நடத்தப் போகிறோம் என்று கூறலாம். அமைச்சர், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் பதவியேற்றதிலிருந்து ஒவ்வொரு சட்டமன்றம் கூடும்போதும், பஞ்சாயத்துத் தேர்தலை நடத்த 3 மாத அவகாசம் வேண்டும், நான்கு மாதம் அவகாசம் வேண்டும் என்று அவகாசம் கேட்பதிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்.

(திரு. துரை முருகன்)

[1979 நவம்பர் 9]

திரு. சுப்பு அவர்கள் சொன்னது போல் ஜனநாயகத்தின் நாற்றங்காலாக உயிரோடு உலவிக் கொண்டிருக்கிற இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களைக் கலைத்து விட்டு தனி அதிகாரிகளை நியமித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ஒரு தனி அதிகாரி சர்க்கார் என்ற பட்டத்தைக் கூடத் தாலாம். எதற்காக இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களைக் கலைத்திருக்கிறார்கள் என்ற காரண காரியங்களைச் சொல்கிறபோது வேடிக்கையான காரணகாரியங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜாதி வெறி தலைவிரித்து ஆடுகிறது, முறை கேடுள்ள நிர்வாகம் இருக்கிறது. பொதுமக்களிடமிருந்து புகார் வந்திருக்கிறது. இந்த மூன்றுவித அடிப்படையிலேதான் நாங்கள் அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களைக் கலைத்தோம் என்று சொன்னார்கள். ஜாதியெறி 12 ஆயிரம் பஞ்சாயத்துகளிலும் இருந்ததா என்பதுதான் எங்களுடைய கேள்வி ஒன்றிரண்டு பஞ்சாயத்துக்களில் இருந்திருக்கலாம், அவற்றின்மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம். முறைகேடு 12 ஆயிரம் பஞ்சாயத்துகளிலும் இருந்திருக்கிறதா? அப்படியிருந்து இருக்குமானால் நீங்கள் அவற்றின்மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம். பொதுமக்களிடம் இருந்த புகார் வந்த காரணத்தாலேயே விசாரிக்காது எத்தனை பேர்கள் மீது வழக்குத் தொடுக்கப்பட்டது என்ற விவரத்தையெல்லாம் பாரக்காமல் பொதுமக்களிடமிருந்து புகார் வந்த காரணத்தால் பஞ்சாயத்துக்களைக் கலைத்தோம் என்று சொன்னால் யார் மீது வேண்டுமானாலும் புகார் வரலாம், ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் 50 பேர்கள்மீது புகார் சொன்னால் இந்த ஆளுங்கட்சியை இந்த சட்டமன்றத்தையே கலைப்பீர்களா? 16, 17 அமைச்சர்கள் இருக்கின்ற அமைச்சரவையில் உள்ள 10 பேர்கள் மீது புகார் பொதுமக்களிடமிருந்து வந்தால் அந்தப் புகாரை விசாரிக்காமலே நீங்கள் அமைச்சரவையை கலைப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறீர்களா? அப்படி புகாரை வைத்துக்கொண்டே நீதி வழங்குகின்ற அவ்வளவு பெரிய நெடுஞ்செழியர்களாக நீங்கள் இருப்பீர்களா என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அன்று கூட அவன் பூம்புகாரிலிருந்து போன கோவலனை விசாரிக்காமலேயே செல்துவிட்டான். ஆகவே அந்தக் காரண காரியங்கள் நியாயமான காரணகாரியங்கள் அல்ல. ஜனநாயகத்தின் குரல் வளையை நெரிக்கின்ற ஒரு காரியத்தை இந்த சர்க்கார் செய்திருக்கிறது.

நான் இன்னொன்று சொல்கிறேன். சீர்திருத்தம் செய்வதற்காக அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களைக் கலைத்திருக்கிறார்களாம். சீர்திருத்தம் எப்படிச் செய்யத்திருக்கிறீர்கள்? ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு ஒரு தலைவர் இருந்தால் அந்த ஊரிலே உள்ள பல வாட்டுகளுக்கு எல்லாம் உறுப்பினர்கள் இருந்தார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள், அந்த ஊர்க்காரர்கள், உறவினர்கள்,

1979 நவம்பர் 9]

[திரு. துரை முருகன்]

கஷ்டநஷ்டம் புரிந்தவர்கள், அங்கே விளக்கு வேண்டும், கிணறு வேண்டும் அல்லது வேறு வேறு வசதிகளைச் செய்துதர வேண்டும் என்பதை உணர்ந்தவர்கள், இன்றைக்கு அவர்களாலேயே ஒரு பஞ்சாயத்தை நிரவகை முடியவில்லை என்ற ஒரு சர்க்கேடான நிலைமை இருக்கிறது என்று நீங்கள் சொல்லிக் கலைப்பிர்களானால் இன்றைக்குக் கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் 35 முதல் 50 வரையில் இருக்கின்ற பஞ்சாயத்துக்களிலே உள்ள அவ்வளவு பேர்களுக்கும் ஒரே ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் போட்டிருக்கிறீர்களே, அவர் எப்படி சீர்திருத்த முடியும்? அந்த அந்தக் கிராமத்திலே போனால் வந்தால் அந்தத் தலைவரைக் கூப்பிட்டு அது இல்லை, இது இல்லை என்பார்கள், ஆனால் இன்றைக்கு கமிஷனரைப் பார்ப்பதே அரிதாக இருக்கிறது. அந்தக் கோடியிலிருந்து இந்தக் கோடிவரையில் பார்க்க முடியாது. ஆகவே இந்த நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் என்பது செல்லாத வாதம். மேலும் இன்றைக்கு விளக்கு இல்லாத தேருக்களும், ராட்டை இல்லாத கிணறுகளும், நிர் இல்லாத கிணறுகளும், பழுதடைந்த சாலைகளும் சாக்கடைகளுமாகத்தான் எல்லாக் கிராமங்களும் காட்சியளிக்கின்றன.

அன்றைக்குக்கூட எங்களுடைய தலைவர் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். கமிஷனருக்குக் கீழே இருக்கிற அதிகாரி இ.ஓ.பி. அவர் கணக்கை அவர்தான் தணிக்கை செய்யவேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்ல, இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். ஒரு பஞ்சாயத்தில் ஒரு தலைவர் இருக்கிறார், 1,500 வரை எடுத்து நிர்வாகச் செலவிற்கு செய்யலாம். உடனே அவர் என்ன செய்வார் என்றால் அவசே மேஷர்மெண்ட் போட்டுக் கொள்ளலாம். பிறகு ஓவர்சியர் பார்த்து செக் மேஷர்மெண்ட் பார்த்து 1,500-க்கு வேண்டிய அபிவிருத்தித் தருவார். இன்றைக்கு அந்தப் பஞ்சாயத்துக்கு யார் தலைவர் என்றால் கமிஷனர்தான், அவரே நிர்வாக அதிகாரி, அவர்தான் கமிஷனரும், ஆவார். ஆனால் அவருக்குக் கீழே பணியாற்றுகின்ற ஓவர்சியர் வந்து செக்மேஷர்மெண்ட் போட்டால் எங்கே உருப்படும்? ஆகவே பணம் செலவு செய்வதற்குப் பதில் போகவேண்டிய இடத்திற்குப் போய்விடும். இன்றைக்கு அந்த நிலைமை உருவாக்கப்படும்.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அன்றைக்கு இங்கே ஒன்றை அறிவித்தார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 18 சதவீதம் ஒதுக்கப்படும், பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் என்று, சொன்னார்கள். அதிலே நாங்கள் எல்லாம் மாறுபட்ட கருத்துடையவர்கள் அல்ல. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 18 சதவீத இடங்கள் அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களிலே தருவதை வரவேற்கிறோம். அதைப் போன்றே பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு 31 சதவீதம் இடங்களை இந்த அரசாங்கம் ஒதுக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே சட்டங்களைக் கொண்டுவர

[திரு. துரை முருகன்]

[1979 நவம்பர் 9]

வேண்டும். அவர் தாய்க்குலத்திற்கு இடங்கள் ஒதுக்குவோம் என்று சொன்னார். நான் சொல்கிறேன். தாய்க்குலத்தின் எண்ணிக்கை இந்த நாட்டிலே சரிசமமாக இருக்கிறது, ஆகவே 50 சதவீதம் இடங்களை தாய்க்குலத்திற்கு ஒதுக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தைக் குறித்து பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துரைக்கும் போது ஆழ்ந்த கவலையையும் வேதனையையும் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பு ஏறத்தாழ 13 ஆயிரம் பஞ்சாயத்துக்கள் கலைக்கப்பட்டு 13 ஆயிரம் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் இந்த நாட்டிற்கு கிடைக்கக்கூடிய 15 ஆயிரம் ஊராட்சித் தலைவர்களுடைய உழைப்பிலிருந்து நாம் விடப்பட்டு இருக்கிறோம். இது தேவைதானா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்போது நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இல்லை, பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களும் இல்லை, நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களும் இல்லை, பஞ்சாயத்துக்களின் தலைவர்களும் இல்லை என்ற நிலையில் இப்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டும் தான் இருக்கிறார்கள்.

மக்கள் தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்வதற்காக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிடம் எது எதற்காக வருகிறார்கள் என்றால் அனை கட்டவேண்டும், மருத்துவ மனை வேண்டும் என்று எல்லாம் வந்து கொண்டிருந்தவர்கள், சாக்கடை சரியாக இல்லை, சுத்தம் செய்யப்படவில்லை, தெரு விளக்குகள் எரியவில்லை என்று அவர்கள் கேட்கக்கூடிய அளவிற்கு, பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களும், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களும், நகராட்சித் தலைவர்களும் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் செய்யவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு தொகுதியிலேயும் ஒரு நகராட்சி அல்லது இரண்டு நகராட்சிகள் ஒரு யூனியனுக்கு மேற்பட்ட யூனியன்கள் இருக்கலாம், இவைகளிலே பலபேர்கள் செய்யவேண்டிய காரியங்களை பஞ்சாயத்துக்களிலே பலபேர்கள் செய்யவேண்டிய காரியத்தை நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் செய்யவேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-20)

அவர்களுக்குக் காரியங்கள் நடைபெறவில்லையென்றால் மக்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைத்தான் குறை கூறுகிறார்கள். இது தேவைதானா என்பதை இந்த அரசு தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்த்திருக்க வேண்டும்.

1979 நவம்பர் 9]

(திரு. எம். ஏ. லத்திப்)

எங்கேயாவது ஊழல் நடந்திருந்தால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கலாம். ஊழலை ஒழிப்பதற்காக ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களை வீட்டிற்கு அனுப்பினார்கள் என்பது உண்மையாக இருக்குமால் இந்த 13,000 ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களும் ஊழல் செய்தார்களா? அதை யாவது சொல்லியிருக்க வேண்டும். ஏதோ ஒருசில இடத்தில் இருந்திருக்க லாம், இருந்திருக்கின்றது, நாமும் அறிவோம். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதில் நீங்கள் இப்படிச் கலைத்தது முற்றிலும் சரியல்ல; கண்டிக்கத்தகுந்தது என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அவர்களை வீட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு, அதிகாரிகள் வேலை செய்வார்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். அதிகாரிகள் ஊழல் செய்ய வில்லையா? உழைப் புக்கு உணவு என்ற திட்டத்தில் சில ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் ஊழல் செய்து விட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு சொல்லப் பட்டதால் அது கலைக்கப் பட்டது என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கூடப் பேசியிருக்கிறார்கள். இரண்டு வராங்களுக்கு முன்பு, ஒரு ஊராட்சி மன்ற அதிகாரியே, உழைப்புக்கு உணவுத் திட்டத்தின் கீழ் உள்ள அரிசியை ஓரிடத்தில் விற்று, விவரம் தெரிந்து மேலதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த அரிசி மூட்டைகள் சீஸ் செய்யப் பட்டன, கைப்பற்றப்பட்டன என்ற செய்தி பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. எனவே, நடக்க வில்லையா? எல்லாவிடத்திலும் நடக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, அதிகாரிகள் ஊழல் செய்ய மாட்டார்கள் என்று அரசு சொல்கிறதா? அப்படியிருந்தால் சொல்லட்டும். அப்படிச் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் அரசுக்கே தெரியும், ஒரு சில அதிகாரிகள், நான் எல்லா அதிகாரிகளையும் சொல்லவில்லை,—எல்லாத் தலைவர்களும் ஊழல் செய்கிறார்கள் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியாதோ அப்படித்தான் எல்லா அதிகாரிகளும் ஊழல் செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் பலயிடங்களில் நடக்கிறது, அதைத் தடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறீர்கள், என்ன திட்டம் வைத்திருக்கிறீர்கள்? அதைச் சொல்ல வேண்டாமா? சொல்ல வேண்டும். ஒரு உண்மையைச் சொல்கிறேன். அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேல்விஷாரம் பஞ்சாயத்து இருக்கிறது. அண்மைகாலத்தில் ஒன்பது பேர் கீழ் நிலை ஊழியர்களாக நியமனம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரிடத்தி லிருந்தும் 2,000 ரூபாய், 3,000 ரூபாய் என்று அதிகாரி, பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரி இலஞ்சமாகப் பெற்றிருக்கிறார். இதற்கு ஆகாரங்கள்

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1979 தவம்பர் 9]

இருக்கின்றன. இப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கையை நீங்கள் எடுத்திருக்கிறீர்கள்? அதைச் சொல்லியிருந்தால் ஊராட்சி மன்றங்களைக் கலைப்பதற்கு நியாயம் இருந்திருக்கும்.

அடுத்து, 18 வயது என்று நிர்ணயிக்க இருப்பது வரவேற்கக் கூடியது. அதேநேரத்திலே, அரிசனங்களுக்கு ஒரு குறியீட்டைக் குறித்து அவர்களுக்கு வாய்ப்பு தருவது, பெண்களுக்கு வாய்ப்பு அளிப்பது என்பது பற்றி முதலமைச்சரவர்கள் அறிவித்ததை நான் மனதார வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதேநேரத்தில் கணக்கெடுத்துப் பாருங்கள், எவ்வளவு யூனியன்கள் தமிழ்நாட்டில் இருந்தன, 370 யூனியன்கள் தமிழ்நாட்டிலே இருந்தன என்றால் ஒரேயொரு முஸ்லீம்தான் ஒரு யூனியனின் தலைவராக வர முடிந்தது. நீலகிரி மாவட்டம் கூடலூரில் வர முடிந்தது. பஞ்சாயத்துத் தலைவராக வருவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே, மைனாரிட்டிகளாக இருக்கின்ற முஸ்லீம்கள், கிறித்தவர்கள், சீக்கியர்கள் போன்றவர்களுக்கு நீங்கள் வாய்ப்பளிக்கும் வகையில், இன்றைக்கு குறியீடு செய்கிறீர்களே, அந்தக் குறியீட்டிலே மைனாரிட்டிகளுக்கு இத்தனை சமனிதம் தலைவராக, யூனியன் தலைவராக, உறுப்பினர்களாக வருவதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்படும் வகையில் சட்டத்திலே இடமளித்து, தொகுதிகளை ஏற்படுத்தினால் அது இந்த நாடு வரவேற்கும் திட்டமாக இருக்கும். ஆனால் ஏனோ தெரியவில்லை. மைனாரிட்டிகளைப்பற்றி இந்த அரசு சிந்திக்கவில்லை. அதையும் சிந்திக்க வேண்டும். முஸ்லீம்கள், கிறித்தவர்கள் போன்ற மைனாரிட்டிகளுக்கு இத்தகைய வாய்ப்பளிக்கும் வகையில் நிறைவேற்றி, விகிதாச்சார அடிப்படையில் வாய்ப்பளிக்கின்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த ஊராட்சி மன்றங்களைக் கலைத்தது சரியல்ல, வரவேற்கத் தக்க ஒன்று அல்ல, ஜனநாயகத்திற்கு மிகப்பெரிய ஊழை, கேட்டை விளைவிக்கும் காரியங்கள், அந்தக் காரியத்தை இந்த அரசு செய்தது மிகவும் கண்டிக்கத் தக்கது. ஆகவே, தனி அலுவலர்களை நியமிக்கும் இந்தச் சட்டம் வரவேற்கக் கூடியது அல்ல, கண்டிக்கத் தக்கது என்று எதிர்க்கிறேன்.

திரு. ப. சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு தனி அதிகாரிகள் நியமிப்பு சம்பந்தமாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டத்தின்மீது நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில், இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதன் நோக்கமே, ஊராட்சிமன்றங்கள் பலவற்றில் தவறு

1979 நவம்பர் 9]

(திரு. ப. சந்திரன்).

கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, அந்தத் தவறுகள் செய்த தலைவர்களை பதவியில் நீடிக்க விடக்கூடாது, அந்தத் தவறுகள் தடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற வகையிலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், நல்ல நோக்கம்தான் ஆனால், கொண்டு வந்தச் சட்டத்தினால் நாம் என்ன செய்ய முடிந்திருக்கிற தென்றால், அந்தத் தவறுகள் செய்த தலைவர்களைப் பதவியிலிருந்து இறக்கி விட்ட அதே நேரத்தில், அவர்கள் ஆட்சியிலே இருந்த காலத்திலே செய்த தவறுகள், இப்பொழுதும் இருக்கின்றன. இங்கே மன்றத்திலே சொல்லப்பட்ட குறைகள் அனைத்தும் முன்பு இருந்தன. விசேஷ அதிகாரிகள் பதவியை ஏற்படுத்துவதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபொழுது, அதனை இம் மன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால், இப்பொழுது ஊராட்சி மன்றத்தைக் கலைத்ததன் காரணமாக, முன்பு தவறுகள் செய்த தலைவர்கள் கூட பேரூமையோடு சேர்கிறார்கள், இப்பொழுது பாருங்கள் ஊரிலே தன்னார் இல்லை, விளக்கு இல்லை, சாக்கடை ஓடுகிறது என்று எடுத்துச் சொல்வதன் காரணமாக, தங்கள் மீது இருக்கிற களங்கத்தை இன்று அரசாங்கத்தின்மீது சொல்கின்ற அளவுக்குத்தான், ஊராட்சி மன்றங்களின் பணிகள் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். இம்மாமன்றத்திலே பலர் எடுத்துச் சொன்ன தவறுகளுக்குக் காரணம், ஒரு தவறு நடக்கிறது என்று சொன்னால், உதாரணமாக, முன்பு ஒரு ஊராட்சிமன்றத் தலைவர் ஒரு செக்குக்கு கையெழுத்து போடுகிற நேரத்திலே, அதிகாரிகளுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று நடைமுறை இருந்தது, அந்தத் தவறுகளை யெல்லாம் தடுக்க வேண்டுமென்று நாம் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறோம். ஆனால், அந்தத் தவறுகளைச் செய்திருக்கிற அதிகாரிகளிடத்திலேயே அந்தப் பணத்தை எடுக்கின்ற உரிமையையும் கொடுத்து உதவுவதிலே என்ன பயன் இருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சிப் பணிகளைச் செய்கின்ற பொறுப்பு கிராம சேவக்குகளுக்கு உண்டு. ஆனால், கிராம சேவக்குகள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைப் போல் இருக்கிறார்கள். ஒரு பகுதியிலே ஏன் பணிகளைச் செய்யவில்லை, கவனிக்கவில்லை யென்று கேட்டால், நான் அந்தப் பகுதியிலே இருந்தேன், அந்நாள் இந்தப் பகுதியைக் கவனிக்க முடியவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் கேட்டால், நான் இந்தப் பகுதியை கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். அதனால், அந்தப் பகுதியைக் கவனிக்க முடியவில்லை யென்று சொல்கிறார்கள். தற்போது, ஊராட்சிகளிலே இருக்கிற கிராம சேவக்குகள் தங்களுடைய பணிகளைச் சரியாகச் செய்வதில்லை.

(திரு. ப. சந்திரன்)

[1979 நவம்பர் 9]

அவர்களிடம் மேலும் பணிகளைக் கொடுப்பதால், எந்தப் பணியையும் செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, இந்தச் சட்டத்திலே சீர்திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும்.

நான், இந்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையென்று சொன்னாலும், இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபிறகு, இந்தச் சட்டத்தினால் பாதகம் ஏற்படாத வகையிலே நாம் சட்டங்களைச் சீர்த்திருத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

டிவிஷன் அளவிலே ஓர்க்ஸ் கமிட்டி என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஊராட்சிகளிலே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே நடக்கும் வேலைகளைக் கவனிப்பதற்காக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளை வைத்து ஓர்க்ஸ் கமிட்டி என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன வேலை என்றே தெரியவில்லை. அந்தக் கமிட்டி கூடுவதே இல்லை. அந்த அடிப்படையிலே, இருக்கிற மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு என்ன, என்ன வேலைகள் என்று தெரிவதே கிடையாது. அந்த கமிட்டிகள் கூடாத நிலைமை இன்று நாட்டிலே இருக்கிறது. எனவே, அவற்றையெல்லாம் சரிவர பார்த்து, இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த நேரத்திலே, இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிற தவறுகளைச் சீராக்கி, தவறுகளை நீக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கூறிக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவின்படி தங்களது கருத்துக்களை வழங்கிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏற்கெனவே, இந்தக் கருத்துக்களை, ஊராட்சிமன்றங்கள் கலைக்கப்பட்டதைப் பற்றிய தங்களது எண்ணங்களை, அல்லது எதிர்ப்புக்களை, இங்கே பேசிய கண்டனத் தீர்மானத்தின்மீது பேசிய தலைவர்களும் கூட மிகத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்றார்கள். நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது, ஊராட்சி மன்றங்களுக்குத் தேர்தல் நடைபெற்றது, 1970 சூலையில். அதற்குப் பிறகு, 1975-லே தேர்தல் நடத்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில், ஊராட்சித் தலைவர்கள், உறுப்பினர்களுடைய பதவிக்காலம், ஓராண்டுக் காலம் நீடித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு, குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக்காலத்திலும் அவர்களுடைய பதவிக்காலம் நீடிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலும், அவர்களுடைய பதவிக்காலம் நீடித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே,

1979 நவம்பர் 9]

(திரு. கா. காளிமுத்து)

1975-க்குப் பிறகு, அவர்கள், ஆட்சிகளுடைய தயவால்தான் பதவி நீடிப்புப் பெற்று வந்தார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மறந்துக்கொண்டார்கள் என்று நான் கருதுகின்றேன். மக்கள் அவர்களுக்கு அனுமதித்த 5 ஆண்டுக்காலத்திற்குள் இப்படிப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொண்டிருந்திருக்குமேயானால், அது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது, புறம் பானது என்று கூறுவதற்கு இடம் உண்டு. நீடிக்கப்பட்ட பதவிக்காலத்தை அவர்கள் 1975-க்குப் பிறகு அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் ஊராட்சிகளுடைய நிர்வாகத்தைச் சீராக நடத்துவதற்கும் அதேபோல் அரசு ஊராட்சிகளுக்கு இடுகின்ற பணிகளை தாங்கள் வாய்க்கால்களாக இருந்து அதைச் செயல்படுத்துவதற்கும் இதுவரைக்கும் பயன்பட்டார்கள் என்பதிலே நானும் கருத்து வேறுபாடு கொள்ளவில்லை. ஆனால் எப்பொழுதுமே ஜன

(முற்பகல் 11-30)

நாயகம் என்பது ஒடுகின்ற நிரோடையாக இருக்க வேண்டுமே தவிர தேங்கு கின்ற சூட்டையாக இருக்கக் கூடாது என்பதை நாம் அறவோம். அப்படி நீண்ட காலமாக மக்கள் அவர்களுக்கு வழங்கிய அந்தக்காலத்திற்கும் அதிகமாக அவர்கள் பதவி நீட்டிப்புப் பெற்ற காரணத்தாலோ என்னவோ, அனைத்து ஊராட்சிகளிலும் அல்ல, பல ஊராட்சிகளில் உறுப்பினர்களுக்கும், தலைவர்களுக்கும் கருத்து வேறுபாடு என்றும், உறுப்பினர்கள் பதவி விலகி, ஊராட்சித் தலைவர்கள் மட்டும் பதவியில் இருக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்றும், ஊராட்சிகளுடைய பணிகள் சரியாக செய்யப்படாமல் இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது என்றும், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அன்றைக்கு சொன்னது போல, யாருக்குமே இல்லாத அதிகாரம் காசோலையிலே கையெழுத்து இடுகின்ற அதிகாரத்தைப் பெற்ற ஊராட்சித் தலைவர்கள் அதை முறையாக செயல்படுத்தவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் தொடர்ந்து பெரும்பாலாக வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளுக்கெல்லாம் அரசு அவ்வப்போது நடவடிக்கை எடுத்து வந்தது என்றாலும் பெரும்பாலான ஊராட்சிகளில் அப்படிப்பட்ட தவறுகள் நெளிய ஆரம்பித்ததற்குப் பிறகு அந்த ஊராட்சிகளை நடத்துவதைப் பொறுத்தவரையில் அரசு தன்னுடைய முழு ஆற்றலையும் செலவிட வேண்டிய அளவிற்கு நிலைமை உருவாகி மற்றைய ஆக்கப் பணிகளுக்கு ஊறு விளைவிக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டபின்தான் அரசு இந்த நடவடிக்கையை மேற்கொண்டது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(திரு. கா. காளிமுத்து)

[1979 நவம்பர் 9]

இதை அரசாங்கம் மகிழ்ச்சியாகவோ, அல்லது உற்சாகமாகவோ செய்ய வில்லை என்பதையும் அந்த ஊராட்சி தலைவர்கள் தொடர்ந்து அரசாங்கத் தினுடைய தல்ல பணிகளை நிறைவேற்ற பயன்பட்டிருப்பார்களேயானால் புகார்களுக்கு இடம் தராத நிலைமைக்கு அவர்கள் இருந்திருப்பார்களே யானால் அவர்களுக்கு கால நீட்டிப்புத் தருவதற்கு இந்த அரசுக்கு எந்த விதமான மாறுபட்ட கருத்தும் இருந்திருக்காது என்பதையும் நான் தெளிவாக தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலே அரசியல் நோக்கம் இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுவந்தாராஜன் அவர்கள் சொன்னார்.

ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்களின் தேர்தல்களை, உறுப்பினர்களின் தேர்தல்களை நாம் இனிமேல் கட்சி அடிப்படையில் நடத்தப் போவது இல்லை. ஆகவே அதிலே எத்தனை பேர் காங்கிரஸ் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், எத்தனை பேர் தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்கள், எத்தனை பேர் அ.இ.அ.தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்கள் என்கின்ற புள்ளி விவரத்தை வைத்துக் கொண்டு மற்ற கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற உள் நோக்கத்தோடு அரசு செயல்படுகிறது என்று சொல்வது பொருத்தமற்றது, பொருளற்றது என்று நான் சுட்டிக் காட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் ஊராட்சி மன்றங்கள் ஒரு நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

திரு. துரை முருகன் அவர்கள் ஜனநாயகத்திற்கு நாற்றங்காலைப் போன்றவை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி ஜனநாயகத்தின் அடித்தளமாக இருக்கிற இந்த அடிப்படையில் தவறுகள் மலிவாக இருந்தால் மக்களுக்கு ஊராட்சி மன்றங்களின் மேலே ஒரு அவநம்பிக்கையும், பஞ்சாயத்து முறைகளுடைய அடித்தளத்தையே தகர்த்துவிடக் கூடும். ஆகையால் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொண்டதே அல்லாமல் பஞ்சாயத்து மரபின் மேல் மாறுபட்ட கருத்துக் கொண்ட, வெறுப்புக் கொண்டு இந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அசோக் மேத்தா குழுவினுடைய பரிந்துரைகளை எல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டார்களே, அந்தக் குழுவிலே முதலமைச்சரும் உறுப்பினராக இருந்தாரே அப்படி இருந்து விட்டு இப்படிப்பட்ட கருத்தை சொல்லலாமா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் தெளிவாக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அசோக் மேத்தா குழு தெரிவித்த பரிந்துரைகள் அனைத்தையும் தமிழக அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதையும் நம்முடைய

1979 நவம்பர் 9]

(திரு. கா. காளிமுத்து)

முதலமைச்சர் அவர்களும், திரு. நம்பூதிரிபாட் அவர்களும் அந்தப் பரிந்துரைகளிலே சில மாறுபட்ட கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லித்தான் கையெழுத்திட்டார்கள் என்பதையும் நான் எடுத்துக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம் ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒவ்வொரு விதமான ஊராட்சி அமைப்பு முறைகள் நடைமுறையில் இருக்கின்றன. அசோக் மேத்தா குழு ஒருவிதமான அமைப்பை நடைமுறைப்படுத்த பரிந்துரைத்தது. தமிழ் நாட்டிலே ஏற்கெனவே பின்பற்றப்பட்டு வருகிற இந்த அமைப்பு முறை சீராக இருக்கிற காரணத்தால் இதை மாற்றத் தேவையில்லை என்ற கருத்தை நம் முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : நம்பூதிரிபாட் எங்கே முதலமைச்சராக இருக்கின்றார் ?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : அவர் முதலமைச்சர் என்று நான் சொல்லவில்லை. அவர் அந்தக் குழுவிலே ஒரு அங்கத்தினராக இருந்தார்.

ஆகவே, ஊராட்சி மன்றங்கள் சிறப்பாக இயங்கவேண்டும், அதனுடைய நிர்வாகம் சிறப்பாக இயங்கவேண்டும் என்பதில் இந்த அரசுக்கு எந்த விதமான மாறுபட்ட எண்ணம் இல்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் இது பற்றிய கருத்துக்களை ஏற்கனவே இங்கே தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

ஏப்ரல் மாதத்தில் தேர்தல் நடைபெறும் என்று அவர்கள் அழுத்தம் திருத்தமாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த வாக்குறுதியை மனதில் கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் கானாடுகாத்தான் பேரூராட்சியைப் பிரித்தது சம்பந்தமாக ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ஜாதி அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது 3 ஊராட்சிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. அந்த 3 ஊராட்சிகளிலும் அரிசன மக்கள் இருக்கிறார்கள், 3 ஊராட்சிகளிலும் விவசாயப் பெருமக்கள் இருக்கிறார்கள், தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள், ஆகவே, ஜாதிக் கண்ணோட்டத்தோடு அது பிரிக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்து, இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1979 நவம்பர் 9]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே அவையில் முதலமைச்சர் அவர்களும் இருக்கிறார்கள். அரிசனங்களுக்கும், பெண்களுக்கும் தொகுதிகள் ஒதுக்கப்படுவதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். முஸ்லீம்களுக்கும், கிறிஸ்துவர்களுக்கும், சிறுபான்மை சமுதாயத்தினர் என்கிற வகையில் தொகுதிகள் ஒதுக்கவேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்தேன். இப்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிற காரணத்தால், அவசர என்னுடைய கோரிக்கைக்கு பதில் சொல்வார் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் கேட்ட ஒவ்வொரு கோரிக்கைக்கும் பதில் சொல்ல இப்போது நேரம் இல்லை. திரு. லத்தீப் உட்கார வேண்டும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : முக்கியமாக இந்தப் பிரச்சனை இருப்பதால், அதற்கு மட்டும் பதில் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரெ. வீ. சவுத்திரராஜன் : நான் பேரூராட்சி நிர்வாகம் பற்றி முக்கியமான ஒன்றைப் பேசினேன், அதற்கு பதில் சொல்லவில்லை.

திரு. க. சுப்பு : நான் ஒரு விளக்கம் மட்டும் கேட்க விரும்புகிறேன். அசோக் மேத்தா கமிட்டியில் முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுப்பினராக இருந்தார்கள். அவர் இப்போது அவையில் இருப்பதால் அது குறித்து ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். அந்த அறிக்கை முழுமைக்கும் என்டார்ஸ்மென்ட் செய்யப்படவில்லை என்று சொன்னாலும், ஒரு சில கருத்துக்களை அந்த கமிட்டியிலே மொத்தமாக என்டார்ஸ்மென்ட் செய்து கொடுத்து இருக்கிறது. அதிலே சொல்லக்கூடியது என்னவென்றால் . .

The State Government should not supersede these Institutions on partisan grounds and if supersession becomes necessary, the bodies disbanded be replaced by elected ones within six months.

Secondly the State Governments should not postpone elections as had happened.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே இவைகள் வரலாம் இல்லையா?

1979 நவம்பர் 9]

திரு. க. சுப்பு : முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த இரண்டையும் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் டிஸ்ஸென்ட் கொடுத்து இருக்கிறார்களா என்பதை மட்டும் கூறினால் போதும்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : அதை ஏற்றுக்கொண்டதால் தான் ஏப்ரல் மாதத்தில் தேர்தல் நடத்துவோம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பை அளித்து இருக்கிறார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஏப்ரல் மாதத்திலே ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல் நடைபெறும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்துள்ள உறுதிமொழியை நான் வாசிக்கிறேன். ஆனால் அந்த உறுதி மொழி நிறைவேற்றப்படுமா என்ற ஐயப்பாடு எனக்கு உள்ளது. நிறைவேற்றப்படக்கூடாது என்ற எண்ணம் இல்லை. ஐயப்பாடு தான். அதை நான் இங்கே எடுத்துக்காட்ட கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். 18 சதவீதம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக என்று ஒதுக்கப்படும் என்றும், 29 சதவிகிதம் தாய்மார்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் என்றும் முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து, அதிலே கூட இங்கே பேசிய நண்பர்கள் வாக்காளர்களில் பெண்கள் சரிபாதி இருப்பதால் 30 சதவிகிதம் ஆக ஆக்கலாம் என்று கூட எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 18 சதவிகிதம் என்பதைப்போல், பிற்பட்ட மக்களுக்கும் 20 சதவிகிதம் 30 சதவிகிதம் என்று ஒதுக்கி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டாலும், ஏற்றுக்கொள்ளா விட்டாலும், திரு. வத்திப் அவர்கள் சொன்னபடி சிறியான்மை சமுதாயத்திற்கு ஒதுக்கி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டது பொல் செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும், ஏற்கனவே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 18 சதவீதம், தாய்மார்களுக்கு 20 சதவீதம் என்று ஒதுக்கி செய்யப்படும் என்று சொன்னதற்காக, அதற்குரிய பல்வேறு காரியங்கள் செய்யப்படவேண்டும்.

அது மாநில அரசு செய்யக்கூடிய காரியங்களா, அல்லது மத்திய அரசு செய்யக்கூடிய காரியங்களா, தேர்தல் கமிஷனுக்கு இதிலே தொடர்பு என்ன? அதிக தாழ்த்தப்பட்டோர் மக்கள் தொகையைக் கொண்ட தொகுதிகளைத் தான் பெரும்பாலும் சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கும், நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்கும் ஒதுக்குவது என்பது முறை. இவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்க ஏப்ரல் மாதத்திற்குள் முடியுமா? எனவே தான் அந்த உறுதி மொழி நிறைவேற்றப்படுமா என்று கேட்கிறேன்.

[1979 நவம்பர் 9]

(முற்பகல் 11-40)

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, அனைத்து உறுதி மொழிகளும் சேர்த்து செயல்படுத்தப்பட அரசு நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும். அந்த வகையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்தை நானும் புரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் அப்படித்தான் புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இந்த சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : கடைசியில் தேதி ஏப்ரல் ஒன்று என்று சொல்லி விடக் கூடாது என்பதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : எனக்குப் பிறகு பேசியவர்களுக்கு எல்லாம் அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். நான் குறிப்பிட்டதற்கு இன்னும் பதில் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் சொன்னதற்கு பதில் சொல்லித் தான் ஆகவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்த முடியாது.

தீர்மானம் வலியுறுத்தப்படுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : சார், பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நோ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். நீங்கள் பேசியதை அவர்கள் நன்றாகக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பதில் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டுமென்று நானோ அல்லது தாங்களோ வற்புறுத்த முடியாது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : என்னுடைய கோரிக்கைக்கு பதில் கூட கொடுக்க முடியாத காரணத்தால், சிறுபான்மையினர் உதாசினப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதால் அதை எதிர்க்கின்ற வகையில் வெளிநடப்புச் செய்கிறேன்.

(அவையை விட்டு வெளியேறினார்.)

திரு. க. சுப்பு : நான் என்னுடைய தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

1979 நவம்பர் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுப்பு அவர்களுடைய தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு வைக்கப்பெறுகிறது.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ஆளுநர் அவர்களால் 12—9—1979 ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப் பெற்ற, தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (தனி அதிகாரிகளை நியமித்தல்) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 13/1979) இப்பேரவை நிராகரிக்கிறது”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி— “தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (தனி அலுவலர்களை நியமித்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 53/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 6 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவுகள் 2 முதல் 6 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (தனி அலுவலர்களை நியமித்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 53/1979) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்” என்று மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

3. நகராட்சி மன்றங்கள் (தனி அதிகாரிகள் நியமனம்) இரண்டாவது திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு நகராட்சி மன்றங்கள் (தனி அதிகாரிகள் நியமனம்) இரண்டாவது திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 54/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்” என்று மொழிகிறேன்.

* 1979 அக்டோபர் 30 ஆம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.